

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1149/2014
25.11.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Т.К., због кривичног дела неовлашћено држање оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.К., адвоката З.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр.248/10 од 07.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу 19Кж1 3948/13 од 09.07.2014. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.К. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр.248/10 од 07.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу 19Кж1 3948/13 од 09.07.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр.248/10 од 07.11.2013. године, окривљени Т.К., између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 06.07.2007. године до 20.07.2007. године.

Истом пресудом, обавезан је окривљени Т.К. да на име судског паушала плати износ од 1.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 1.366,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Наведеном пресудом на основу члана 87. КЗ, окривљенима Т.К. и С.М. изречена је мера безбедности одузимања предмета, 2000 комада бојевих метака, калибра 9 мм, марке ..., произвођача П.п. У., упакованих у 80 кутија од по 25 комада, који су привремено одузети по потврди ПУ у Врању, Одељење криминалистичке полиције бр.КУ 497/07 од 06.07.2007.године, за које је одређено да се по правноснажности пресуде имају предати надлежној служби ПУ у Врању.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 19Кж1 бр.3948/13 од 09.07.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у

Врању и жалба окривљеног Т.К. и његовог браниоца и пресуда Основног суда у Врању К бр.248/10 од 07.11.2013. године потврђена.

Против наведених пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Т.К. адвокат З.С., због повреде закона и то члана 439. тачка 1. ЗКП, док из образложења захтева произилази да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је поднет захтев основан и да донесе пресуду којом ће побијане пресуде преиначити у ослобађајуће, јер дело за које је окривљени осуђен није кривично дело.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.К. нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.К. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Т.К. навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП - због које је подношење захтева дозвољено, али у образложењу наводи да у побијаним пресудама нису наведени разлози о одлучним чињеницама, и да су побијане пресуде неразумљиве, а чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољени разлог за подношење захтева – битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Т.К. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**